

Adı Yok

— sevvai-beyaz · 13 Eylül 2010

Karabatağım Su yolu saçlarının tutamlarında Başlar gönlümün göçü Kekik kokularında uğrarım Ay ışığı tenine Bilsen aşk kadar yakın Yıldızlar kadar uzağım Senin ölkene Bir bilinmez yoldur gidişat Uzattığın ellerine bıraktım Doğum tarihime çivilenmiş Alın yazımı Aşka sürmeledim gözlerimi İki adsız kurşun misali Adresinden kaçak Geçmişinden yargılı Gelecekte kaygılı O halde zincirle ellerimi Adı yok bu şiirin Bilerek adsız yazdım Tıpkı gözlerimi yumduğum gibi Sabah vakitlerine Şimdi gecenin koynunda Ninniler söylüyorum Sensiz yazgıma Tut kollarımdan gitmekteyim,her an senden uzağa düşmekteyim.Cennet dediğın cehennemde ölüm kadar üşümekteyim.Yüreğime hep dikenlerin de batsa ben sabırla beklemekteyim.Gün olur diken biter geriye güller kalır sevdiğim... Ş.Beyazođlu